

Zmarł mjr dypl. inż. Wiktor Korycki

#Lotnictwo wojskowe #Ludzie #Obrona terytorialna 31 marca 2023

W dniu 27 marca 2023, w szpitalu w Malborku zmarł po długiej i ciężkiej chorobie mjr dypl. inż. Wiktor Korycki, zasłużony oficer Lotnictwa Polskiego i Wojsk Radiotechnicznych WP.

/ Zdjęcie: via Henryk Czyżyk

Mjr dypl. inż. Wiktor Korycki urodził się 29 marca 1950 w miejscowości Berezno na Wołyniu (obecnie Ukraina). W 1957 w ramach repatriacji wraz z rodziną przyjechał do Polski i zamieszkał w Starym Polu k. Malborka. Po ukończeniu w 1968 Liceum Ogólnokształcącego w Malborku rozpoczął naukę w pięcioletniej Pomaturalnej Szkole Technicznej Budowy Okrętów w Gdańsku.

W 1971 po pomyślnym zdaniu egzaminów rozpoczął studia w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej im. kpt. pil. Sylwestra Bartosika w Jeleniej Górze. Po ukończeniu WOSR we wrześniu 1975 został skierowany do 8. brygady (JW 2031) WOPK, w Lipowcu k. Szczytna, na stanowisko inżyniera radiolokacyjnej stacji zakresu centymetrowego P-35, a w październiku 1976 został wyznaczony na stanowisko dowódcy tej stacji. W styczniu 1978 wygrał konkurs na najlepszą RLS P-35 na szczeblu 1. Brygady Radiotechnicznej. W marcu 1978 wraz ze swoją stacją P-35 został dołączony do 7. brygady (JW 2546) z Łasku, z którą brał udział w przygotowaniu do ćwiczenia *Kryptonim-78* na poligonie w Astrachaniu (b. ZSRR). Ze względu na ciężką

chorobę ojca w styczniu 1978 wystąpił z wnioskiem do Departamentu Kadr MON o przeniesienie do 13. brt (JW 3739), 4. PDLM (JW 2868), Wojsk Lotniczych, do Malborka.

W czerwcu 1978 złożył projekt racjonalizatorski pt. *Przedłużenie resursu pracy urzędnika P-35*, który decyzją dowódcy WOPK został przyjęty i wdrożony w wojskach. Pomimo sprzeciwu niektórych przełożonych z WOPK, ponieważ było to przeniesienie do innego rodzaju wojsk (z WOPK do Wojsk Lotniczych), Departament Kadr MON pozytywnie rozpatrzył jego prośbę i 17 października 1978 został wyznaczony na stanowisko dowódcy stacji radiolokacyjnej, zakresu decymetrowego, polskiej konstrukcji i produkcji Jawor-M, w 13. brt, 4. PDLM Wojsk Lotniczych.

W grudniu 1979 został przeniesiony na stanowisko starszego pomocnika szefa sztabu 13. brt ds. szkolenia, gdzie pełnił obowiązki do lutego 1982. W 1981 wygrał olimpiadę taktyczną na szczeblu 4. PDLM. W lutym 1982 został wyznaczony na stanowisko oficera Wydziału Rozpoznania i Armii Obcych 4. PDLM. W latach 1982-1985 studiował w Akademii Sztabu Generalnego WP, w Warszawie-Rembertowie na kierunku Wojska Lotnicze. Po ukończeniu ASG WP w sierpniu 1985 został wyznaczony na stanowisko oficera Wydziału Operacyjnego 4. PDLM. Ponieważ starszy oficer Wydziału Operacyjnego został skierowany na 6-cio miesięczny Kurs Operacyjno-Taktyczny do ASG WP, przejął jego obowiązki. Do jego obowiązków należało opracowywanie ćwiczeń dywizyjnych i udział w tych ćwiczeniach oraz organizowanie i prowadzenie zajęć z taktyki.

W listopadzie 1985 opracował inspekcyjne ćwiczenie dywizyjne dla 2. plm *Kraków*, za które pułk otrzymał ocenę dobrą. W kwietniu 1986 został skierowany na Kurs przeszkolenia operacyjnego w dziedzinie mobilizacyjno-uzupełnieniowej do Centrum Doskonalenia Kadr Administracji Wojskowej w Łodzi. Po ukończeniu kursu, w maju 1986 został wyznaczony na stanowisko starszego oficera Wydziału Operacyjnego 4. PDLM ds. mobilizacji. W tym czasie Sztab Generalny WP kładł szczególny nacisk na mobilizacyjne rozwinięcie jednostek pierwszego rzutu, do których należała 4. PDLM wraz z podległymi jednostkami.

Ze względu na decentralizację zasadniczej służby wojskowej na terenie Malborka i w okolicy brak było rezerwistów o specjalnościach Wojsk Lotniczych. To samo dotyczyło Debrzna i Goleniowa, gdzie stacjonowały podległe dywizji pułki. Zachodziła konieczność powoływania rezerwistów o innych specjalnościach i przeszkalania ich. Sposób sporządzania meldunków o mobilizacyjnym rozwinięciu jednostek wojskowych był bardzo czasochłonny. Żeby go skrócić i mieć jasny obraz mobilizacji powołał Zespół Kierowania Mobilizacyjnym Rozwinięciem Jednostek Wojskowych, gdzie każdy z członków zespołu miał bezpośrednią łączność z przydzieloną jednostką i otrzymywał aktualne dane o mobilizacji. To rozwiązanie spotkało się z aprobatą sztabu Wojsk Lotniczych i X Zarządu Sztabu Generalnego WP.

W sierpniu 1987 brał udział w Olimpiadzie Taktycznej WP i zdobył I miejsce na szczęblu Wojsk Lotniczych w grupie absolwentów Akademii Wojskowych. W czerwcu 1989 został przeniesiony na stanowisko starszego oficera Wydziału Operacyjnego 4. PDLM ds. szkolenia, gdzie pozostał do końca służby.

Orzeczeniem Rejonowej Wojskowej Komisji Lekarskiej z Elbląga z 1990 ze względu na stan zdrowia został uznany za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej i otrzymał III grupę inwalidzką w związku ze służbą wojskową. W 1993 Komisja Lekarska podwyższyła mu grupę zdrowia, do II.

3 stycznia 1991 został zwolniony z zawodowej służby wojskowej i przeniesiony w stan spoczynku. Był odznaczony: Srebrnym Krzyżem Zasługi (1986), srebrnym (1985) i brązowym Medalem *Siłły Zbrojne w Służbie Ojczyzny* i srebrnym (1988) i brązowym Medalem *Za Zasługi dla Obronności Kraju*.

Ceremonia żałobna, pożegnalna rozpocznie się 4 kwietnia 2023, o godzinie 11:30, w kaplicy na terenie cmentarza komunalnego w Malborku, przy ul. Głowackiego, po której nastąpi odprowadzenie urny z prochami zmarłego do grobu rodzinnego, gdzie zostanie pochowany.